

Page 55-56

13. I, Bapu Sahel Jog and Upasani, commenced Ranghat Yoga Vashistha. Then we saw Sayin Maharaj go out the interval sat talking with the young Mohammadana. came to the masjid. One of them recited some verses. Midday Arti was late. Sayin Baba commenced a very good. He said he had a very good well. The water in it was pure, and its supply was inexhaustible. Four *mothers* could empty it, and the fruit grown with the water was incredible pure and tasteful. He did not continue the story beyond point. In the afternoon Dixit read two chapters of Ramayan. Upasani, myself, Ram Maruti, and Dixit were present. Then we went to Sayin Baba and attended his strolls. When getting dark he got or rather showed, as if he got angry with the woodcutter women. At night there was Bhishma's Ramayan and Dixit's Ramayan.

8-1-12.

I got up early in the morning and feeling it too early went to sleep and then overslept my usual moment of leaving. So things got set forward and in that way affected the line of the whole day. After prayer I sat reading Yoga Vashistha of Rangnath with Bapu Sahel Jog, Upasani, Ram Maruti, Madhavrao Deshpande. We saw Sayin Maharaj go out and then saw him after he returned. During the midday service for the Arti, Sayin Maharaj exhibited sudden and great anger and behaved violently. It appears as if plague is likely to reappear here and Sayin Maharaj is endeavouring to prevent its re-appearance. After meals we sat talking. I read a little of Ramayan. Then arrived Mr. Sane, Mamledar of Kopergaon with Mr. Shinde who is a Deputy Collector of Dhulia. Later on we went to Sayin Maharaj after reading a chapter of Ramayan. We waited there long enough to see him at and after his usual stroll and then attended the Shej Arti. At night there was usual Ramayan and Ramayana.

Pages 58, 60, 61

10 I 12

I got up very early in the morning and finished my prayer and all before daybreak and later on I went to see Sayin Maharaj both when he went out of—and after he returned to—the musjid. A marwadi came there and told his dream. He said he received a lot of silver and finally got bars of gold and woke up while he was in the act of counting them. Sayin Sahib said that the dream indicated the death of some great man.

12-1-12.

I got up early in the morning, said my prayers, and began the usual routine of the day when Narayan Rao's son Govind and brother Bhacosahab came. They arrived at Amraoti from Hushangabad some time ago but not finding me and my wife there, came here to see us. We were naturally very glad to see each other and sat talking. We began our Yoga Vashista somewhat late as Bapusaheb Jog was busy. We saw Sayin Maharaj go out and again after he returned to musjid. He was very gracious and repeatedly gave me smoke out of his pipe. It solved many of my doubts and I felt delighted. After the mid-day Ani we had our meals and I had a few minutes rest. Dixit was delayed longer than usual at the musjid. So he began Ramayan later than usual and we could not finish a chapter as it was both long and difficult. Then we saw Sayin Maharaj at the musjid. He had music. There were two dancing girls who sang and danced. Later on there was the Ani with Sayin Maharaj very kind to Bahyant, sent for him, and let him spend the whole of the Ani with him.

12-1-12.

I got up early in the morning and finished my prayers and all before daybreak and later on I went to see Sayin Maharaj both when he went out of—and after he returned to—the musjid. A marwadi came there and told his dream. He said he received a lot of silver and finally got bars of gold and woke up while he was in the act of counting them. Sayin Sahib said that the dream indicated the death of some great man.

Page 14, 22

Yesterday's singing women were there. They sang a bit, got sweetmeats for their reward and then went away. The midday Arti passed very pleasantly. Megha is not yet quite well. Bapaji brother of Madhavrao Deshpande was invited to break-fast with his wife. Tahasildar of Khandwa appears to be a cultured man, has read Yoga Vashishta. He says he has been brought to grief by designing persons for his devotional tendencies. After a little afternoon rest Dixit read Bhavartha Ramayana. The chapter (11th of Balkand) is a summary of Yoga Washishta and is very interesting. We saw Sayin Maharaj again as he strolled out. His mood was changed and one would think that he was angry which he really was not. At night Bhajan and Ramayan as usual.

14-1-12.

I got up early in the morning, finished my prayer and sat to read Ranganathi Yoga Washishta with Bapu Sahab Jog and Ram Maruti. We continued it, after seeing Sayin Maharaj go out. I went to the masjid after he returned and found that he was arranging for a bath. So I returned and wrote two letters and went again. He was very kind to me and gave Til Gul brought for him my Bapu Sahab Jog. He gave it to Balvant also. The midday Arti was a little late as Megha was not well and it being Til Sankranti, the Paros (1) were late. By the time we returned and had our midday meal, it was 4 p.m. Then Dixit read Ramayana but we did not make much progress. In the afternoon when I went Sayin Baba did not admit anybody. So I took a turn by Bapusahab Jog's quarters and went in time for evening namaskar. The Tahasildar of Khandwa is still here and gradually falling into the routine of the place. One Mr. Gupte has come with his brother and family. He says he is distantly related to my friend Baba Gupte of Thana. I sat talking with him. In the evening there was Sej Arti, Bhishma's Bhajan and Dixit's Ramayan. We all celebrated the Sunkranti though on a small scale.

(1) The dish full food which people brought at

I got up early in the morning, prayed and attended the Kakad Arti which was a little later than usual as Megha having been unwell could not get up in time to blow the conch shell. Sayin Maharaj did not say a word as he got up and left the Chawadi. Upasani Shastri and Bapu Sahib Jog did not come soon. So I sat writing letters. When Sayin Maharaj went out he asked me how I spent the morning, which was a mild rebuke for not having read and contemplated. I went to see him again when he returned and I was very kind. He commenced a long story and kept on as if speaking to me, but I felt sleepy all the time and did not understand anything of the story. I was told afterwards that the story was a very thinly veiled recital of the events that actually happened in the life of Gupte. So he said. The mid-day Arti was late and it was 3 p. m. by the time we returned and had our meals. I lay down a bit and then attended Dixit's Puran. Later on we went to the masjid but were told to salute from a distance, which we accordingly did. Sayin Baba came for his stroll and we saluted as usual. Dixit had an illumination of the masjid yesterday and repeated it to-day also. At night there was the usual Bhajan of Bhishma and Puran of Dixit.

16-1-12.

In the morning I got up as usual, prayed and commenced the daily routine with Paramahansa. It is very celebrated Marathi for on Vedanta. Upasani reads I. Bapu Sahib Jog. Bhishma listen. It is exceedingly nice and I give explanations whenever necessary. I was also up to see Sayin Maharaj 20 out but was late and did not see him. He went to masjid. He did not come back.

treated me with positive kindness and I sat serving. The midday Arti was late as Megha is ill and was not ordered to come soon. He did so at last and by the time we returned and had our meals it was nearly 4 p.m. Dixit read a little of Ramayan and then we went to see Sayin Sahib at the musjid. He did not permit us to sit long and came out himself and finished his usual stroll in a hurry and ordered us to return to the Wada. We could not understand it, but on returning to the Wada learnt that Hari, a servant of Dixit, who felt indisposed the other day, died. We sent for Upasani who understands medicine but he could not be found. That the man was dead, there could be no doubt. We did the usual Arti in the Wada and attended the Shej Arti. Sayin Maharaj was particularly gracious at the latter and sent out wonderful cements of joy and instruction. He favoured Rama Maruti similarly.

17-1-12

I got up very early, saw Babasaheb Jog go out to bathe. I finished my prayer in the meantime. Then we went to the Chawadi for Kakad Arti. Megha was too ill to attend. So Babasaheb Jog did the Arti. Sayin Baba showed his face and smiled most benignly. It is worth while spending years here to see it even once. I was overjoyed and stood gazing like mad. After we returned Narayanrao's son Govinda and brother Bhao went by cart to Kopargaon en route to Hushangabad, and I commenced my daily routine. I wrote a few lines and then read Paramamrit with Upasani and Babusaheb Jog. We sawd Sayin Maharaj go out and again after he returned to musjid. He gave me silent instructions but like a fool I did not understand them. On returning to the Wada I felt disconsolate and melancholy without cause. Balwant also felt sad and said that he wished to leave Shirdi. I asked him to ask Sayin Baba and then decide. I lay down for a while after meals and then wished to listen to Dixit's Ramayana, but Sayin Baba sent for him and

he had to go. Some how then we made no progress. Tahasil-darsaheb Prahlad Ambadas of Khandwa today asked for and obtained permission to return. There is Mr. Pate of Jalgaon and a Lingayat with him. They may go away tomorrow. We saw Sayin Baba during his evening stroll. He was in very good mood. At night there was the usual Bhajan of Bhishma and Dixit's Ramayan. During the Arti in the Wada I understood the instructions given in the morning and then felt happy.

18-1-12

There is much to record today. I got up very early, prayed, and finding it yet wanting an hour to the dawn, I lay down and got up in time to see the sun rise. I, Upasani, Bapusahib Jog, and Bhishma, read Paramamrit. Tahasil-darsaheb Prahlad Ambadas, Mr. Pate, and his companion (Lingayat) returned to their places. The latter two, got permission just in time to start. We saw Sayin Baba go out and again after he returned to the masjid. He treated me very kindly and while I was serving, he told me two or three tales. He said, many people came to take his money. He never resisted, but let them take it away. He only noted their names and followed them. When they got down for their meals he killed them and brought his money back. The other story was that there was a blind man. He used to live near the Takia here. A man enticed away his wife and eventually murdered the blind man. Four hundred men assembled at the Chawadi and condemned him. They ordered him to be decapitated. This order was carried out by the village hangman who did the work out of some motive and not merely as a piece of duty. So the murderer in the reincarnation was born as the son of the hangman. He then commenced another tale. In the meantime a stranger Fakir came and touched Sayin Baba's feet. Sayin Baba felt very angry or rather showed that he was angry and asked of the Fakir who showed great tenacity and persistence without losing his own composure. He said that he was a

August 6 to 68

Sayin Baba was angry and threw away the Arti utensils and the dishes full of food brought by his worshippers. He lifted up Bhai Maruti Baba who declared afterwards that he felt very happy and as if sent off to higher regions. One Bhagya and a villager were also roughly handled by Sayin Maharaj. Sitaram brought the Arti and we finished the Arti in the usual though in a somewhat hurried way. Martand, son of Mrhalsapati, showed great presence of mind and prevented confusion by directing that the Arti should be finished when it was begun. He did so when Sayin Baba moved out of his usual place. Before finishing Sayin Baba resumed his seat and all went much as usual, except that "Udi" was distributed wholesale and not individually. He was not really angry, of course, and did the whole thing as a 'Lila'. The whole affair made us late and there was the feast given by Taty Patil for the death of his father as a part of the obsequies. So we did not finish our meals till about 4-30 p.m. It must have been a bit later, for after it there was no time to do anything and we went to see Sayin Maharaj come out for his stroll. He did so as usual and we saluted him as usual. There was the usual Arti in the Wada. Megha was too ill to stand up and Sain Baba foretold his end during the night. We then attended the Chawadi procession it being the evening for it. I held the morchal as usual and everything went on smooth. Sitaram did the Arti. At night there was the Bhajan of Bhishma and Ramayan of Dixit.

P. S. I forgot to mention above that during the torrent of hard words that Sayin Baba poured out today he said that he had saved my son Balwant and then often repeated the phrase "Fakir wishes to kill Dadasaheb (meaning me) but I would not permit it." He mentioned one more name, but I cannot recall it now.

19-1-12.

This was a very sad day. I got up very early and after finishing my prayer discovered that it yet wanted an hour or so to daybreak. So I lay down and was aroused for Kakaji Arti by Bapusaheb Jog. Dixit Kaka told me that Megha died about 4 a.m.

Pages 68-69

The Kakad Arti was done, but Sayin Maharaj did not show his face clear and did not appear to open his eyes. He never threw glances spreading grace. After we returned arrangements were made for the cremation of Megha's body. Sayin Baba came just as the body was being brought out and loudly lamented his death. His voice was so touching that it brought tears to every eye. He followed the body up to the bend in the made road near the village and then went his usual way. Megha's body was taken under the Bada tree and consigned to flames there. Sayin Baba could be distinctly heard lamenting his death even at that distance and he was seen waving his hands and swaying as if in Arti to say goodbye. There was a good supply of dry fuel and flames soon rose very high. Dixit Kaka, myself, Bapusaheb Jog, Upasani, Dada Kelkar and all else here were there and praised the lot of Megha that his body was seen and touched by Sayin Baba on the head, heart, and shoulders, and feet. After finishing the ceremonies we ought to have sat praying, but Bapusaheb Jog came and I sat taking with him. When later on I went to see Sayin Baba he asked me how I spent the afternoon. I was very sorry to confess that I had wasted it in talking. This was a lesson to me. I remember how Sayin Baba foretold his death three days ago. "This is the last Arti of Megha"; how Megha felt that he had completed his service and was passing away, how he shed tears to think that he could not see Sathe whom he regarded as his Guru, and how he directed the cows of Sayin Baba should be let loose. He never expressed any other wish. We all admired his life of extreme devotion and I was sorry that I did not rest in prayer but listened to meaningless talk. Bhishma and my son-in-law are not well, so there was no Bhajan. Dixit Kaka read Ramayan at night. Gupta, his brother and their families left this morning for Bangalore.

In the evening I went up in time to say my prayer before

I read Pammamrit with Bapusaheb Jog, Unsan and Ramabhisma. Bhishma and my son Balwant are unwell. We saw Sayin Maharaj go out and again after he returned. He sat chatting pleasantly. Presently a Jhalagirdar of a village some where hereabout came and Sayin Baba would not let him approach, much less worship. Many people interceded for him in vain. Appa Koto came and did his utmost to secure at least the usual kind of Puja for the Jhalagirdar and Sayin Baba relented so far as to let him enter the masjid and worship the pillar near the fire place, but he would not give "Udi." I thought Sayin Baba would get angry but he did not, and our midday Arti passed off in the usual way. Bapusaheb Jog has been ordered by Sayin Baba to do all the Artis at all times. I predicted this result two days before Megha passed off. After the midday meal I sat reading newspapers. Dixit's younger brother (1) who practises at Khandwa came this morning and his Bombay agent came in the afternoon. Dixit's brother tried to induce Dixit to return to work in vain. He applied to Sayin Baba but Sayin Baba left the whole matter to Dixit himself. Bapusaheb Jog has also got four guests. The husband of his wife's sister who is the chief treasury officer at Sangli has come here with his whole family on his way back from the Delhi Durbar. His wife wishes to take Mrs. Bapusaheb Jog with her but Sayin Maharaj would not permit it. We saw Sayin Saheb as he came out for his evening stroll. Then there was the Wada Arti and later on the Shej Arti. Dixit read Ramayan as usual. There was no Bhajan as Bhishma is indisposed and my son Balwant is slightly worse. There is here Mr. Moreswar Janardhan Pathare with his wife. He is the victim of paralysis and has suffered much. Joshi of Vasai has come and brought some printed copies of the prayers along here.

21-1-12.

I got up and attended the Kakad Arti. There were all the usual people except Bala Shimpi. After the Arti Sayin Baba

(1) now acting Diwan of Bhuj.

followed the usual custom of using hard words against the internal enemies by naming them as Appa Kote, Telin, Waman Tatyā etc. etc. I read Paramamrit with Bapusaheb Jog, Upasani and Rama Maruti. The guests of Bapusaheb Jog from Sangli attended our class. His name is Limaye. We saw Sayin Baba go out and again after he returned to the masjid. While we were at the Masjid Madhwarao Deshpande returned from Nagar. There was Dadasaheb Karandikar with him and a gentleman of Baroda. I was very much surprised to see Karandikar. It appears he came to Nagar on a case and meeting Madhwarao Deshpande there decided to see Sayin Maharaj. We sat talking. He returned to Nagar about 4-30 p.m. The Limayes also went. Permission was refused to them at first but subsequently granted by Sayin Baba. Sadashivrao Dixit wished to go also, but was told to depart tomorrow morning with his family, children and Ram Maruti. We saw Sayin Baba at the evening stroll and had Dixit Ramayan after the evening Arti at the Wada.

22-1-12.

In the morning I got up early and prayed. We saw Sayin Maharaj go out and again after he returned. During the course of the worship he put two flowers in his two nostrils and put two other between his ears and the head. My attention was drawn to this by Madhwarao Deshpande. I thought this was an instruction. Sayin Baba repeated the same thing a second time and when I interpreted it a second time in our mind he offered the chilim to me and this confirmed me. He said something which I noted instantly and particularly wished to remember, but it went clear out of my mind and no efforts made all through the day could bring it back. I am most surprised as this is the first experience of the kind. Sayin Baba also said that his order was supreme (Dada) which I understood to mean that I need not be shaken about the health of my son.

को लाईलाच वोल.

मरिचो का मला पावो हे. राहते कोई नहीं.

बोलाबोली करू नये. कोही जहा थोळले आणि आपल्या मनास साडे
तर भावण एक कोलावे.

बुरेसे कुठे डरे. बुरेसे कुठे डरे.

अक्कलसे खुदा पहचानना.

बरांत दया भाषने असतात तर एकमेकांचे एकमेकांशी पदत नाही.
मांडण वाईट.

ज्याचा इरादा चांगला त्याचे सगळे चांगले.

पैसा म्हणतो मला वापरून पहा. मला चांगला वापरशील तर मी
तुझ्या कामी येईन. अन्न म्हणते मला चांगले करून खाशील तर मी तुझ्या
कामी येईन.

भोगी आत्म्यापेक्षा योगी आत्मा चांगला.

चिंवीवाला मंदिलवाल्यापेक्षा चांगला.

माझी दुर्ब्यो वावरा वावराने पडली आहे.

लोकांना गांव आहे, मला जंगल आहे.

लोकांना मकान आहे, मला मकान नाही.

नेकीका फल मारो हे.

वदीका फल कम है.

आपल्यावर उठेल त्याचा नांयनाट होईल.

द्रव्य कोणाचे घेऊ नये. बोरें दिली ती घेतली नाहीत. निरपक्ष
मसावे.

अलपेक्षां कोणी मोठा नाही. तो कोण्या तऱ्हेने जीव देईल, कोण्या तऱ्हेने सांभाळील हे त्याचे त्याला ठाऊक.

हजारों कोंसांवर जाऊन हजारों लोकांना मला सांभाळावे लागते.

माझ्या वहिणीचे बाळंतपण मी कोले. सासूसासरे जवळ जाईनात. नवरा जवळ होता पण तो धावरला, दाईसुद्धा जवळ नव्हती.

हं किसीके बंदे नहीं है ॥ अल्लाके बंदे है ॥

ओ जैसा रखेगा वैसा रहेगा ॥

जिसकी बुरी उनके साथ ॥ जिनकी भली उनके साथ.

श्री सहुरु साईनाथ संस्थान शिर्डी.

बरील संस्थानचे कमिटाने आपल्या ता. १५-७-२४च्या सभेत खाली लिहिलेला ठराव पास केला.

“जुने शेले जे खराब होत चालले आहेत. त्यासंबंधाने श्रीसाईलीला मासिकाच्या द्वारे असे जाहीर करावे की मूळ मालकांची इच्छा असल्यास त्यांनी नवे त्यासारखेच शेले देऊन जुने प्रसादादाखल व्यावे. अशा तऱ्हेने सर्व शेलांची व्यवस्था न झाल्यास त्यासंबंधाने पुढे काय करावे याचा विचार श्रीगुण्यतिथीचे वेळी भरणाऱ्या संस्थान कनेटीच्या सभेत करावा. त्यावेळी कोणती भक्ताकडून कांही सूचना आल्यास त्याचा विचार केला जाईल. असेही जाहीर करावे.”

बरील ठरावानेच नवजा देण्यास येत होते की ज्या मूळ मालकांना आपले जुने शेले घेऊन नवे देण्याची इच्छा असलेल्यांनी त्याप्रमाणे नवराकडे जाऊन यास शिर्डी मूळमालकांना यास शिर्डी मूळमालकांना

श्रीसरस्वतीदा.

Manuscript No. 1728

वि.

गो.

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

प्राचीन साहित्य

श्री साहजिया

आमरक अलक

वर्ष १९८१] आश्विन शुक्ल १८४६ [अंक ७ वा.

प्रक्षिनीयं जगत् । तद्वर्णनं प्रवक्तुम् । तद्वर्णनं प्रवक्तुम् । तद्वर्णनं प्रवक्तुम् ।

क्षणमपि
सर्वथा समातिरे वा । नानाविधं विना प्रवृत्तिर्नोक्त ॥
प्रवृत्त्याम् ।

संपादकः—लक्ष्मण गणेश महांजनी.

प्रकाशक:—रामचंद्र आत्माराम तखिल

श्री साहजीबा कचरी ५ अंगूठा रोड रात्रि, पी. पी. इन्व.

अनुक्रमणिका.

महाराजांचे अनुभव	२२५-२३२
महाराजांची घोषपद्धती	१३-१४
स्फुड विषय	१३७-१४४
श्री साईसत्त्वरित	३६९-३९०

सालमजकुरी श्रीसाईबाबांच्या पुण्यतिथी-निमित्त शिर्डी येथील

कार्यक्रम खालीलप्रमाणे ठरला आहे.

आश्विन शुद्ध १० मंगळवार

- (१) उद्घाटनसभेक सकाळी ८ ते १० वाजेपर्यंत
- (२) कीर्तन दुपारचे १२ ते २ वाजेपर्यंत
- (३) आराधन विधि दुपारी २ वाजता
- (४) ब्राह्मण भोजन २ वाजता
- (५) पुराण सायंकाळी ५ वाजता
- (६) खात्री मिरवणूक रात्री ९

आश्विन शुद्ध ११ बुधवार

- (१) मंदारा
- (२) मंत्रिदीत कीर्तन सायंकाळी ६ वाजता
- (३) पालखी जिवंदीत नंगी रात्री ९ वाजता

आश्विन शुद्ध १२ गुरुवार

काला सकाळी २ वाजता

सदर कार्यक्रमातील कोणताही पाठवाक्याने असल्यास ते रा. रा. रामचंद्र वा पं. पं. कोते मुक्तकाम शिर्डी, पोस्ट राहते या पत्त्यावर अथवा रा. रा. गोविंद रत्नकर दाभोळकर, सेंट मारिन्स रोड बोर्दे या पत्त्यावर पाठवावे.

दिवां येनिल श्रीसाईबाबांजे समन्तीना वाडा प त्याखे आसपासचा देखावा.

By the time the midday Arti was finished and we returned I found Mrs. Laxmibai Kaujalgi* standing in front of my lodging. I was very glad to see her. She arrived at the masjid just as I left and saluted Sayin Maharaj. The latter showed special favour by letting her worship then. After meals I lay down for a few minutes and Dixit read Ramayan and some gatha of Nath Maharaj. Upasani was present and Mrs. Kaujalgi Laxmibai attended the class. She joined in the conversation and appeared to be well informed in Vedant. We saw Sayin Baba at the evening stroll and again at Shej Arti. Laxmibai sang a few songs. She is an aunt (Mawasi) of Radhakrishnabai. At night at my request she did a little Bhajan and Dixit read Ramayan.

23-1-12.

I got up in time for Kakad Arti and finished my prayers a little after daybreak. Sayin Baba to-day in leaving his bed did not say even a single word, but when we saw him go out as usual he showed a very jocular mood. I read Paramamrit with Upasani, Bapusahib Jog, and Bhishma and then went to see Sayin Baba at the masjid. He was in a reticent mood and never said a word and the midday Arti passed off quietly. After it we returned and had our meal. Madhadorao had obtained permission to send Sayin Baba's photo and Udi to Hon'ble Mrs. Russell. I wished to write to her but did not feel myself in the mood and sat talking with a school-master who has come here recently with his family to see Sayin Baba. Dixit read Ramayan and then we went to see Sayin Baba at his evening stroll. He did not say much even then. At night Bhishma for the first time in this week had his Bhajan. Some young men of the village also came to sing Bhajan and then Dixit read Ramayan. Mrs. Laxmibai Kaujalgi thinks of staying here always and Sayin Baba said she might do so for her good.

* Locally known as Mawasi.

24-1-12.

Somehow I overslept myself this morning. This made me late for everything. I had to hurry through all my usual routine. Somehow Mr. Dixit also was late and everybody appeared to be in the same predicament. We saw Sayin Baba go out and then read Paramamrit with Upasani, Bhishma, and Bapusaheb Jog. I then went to the musjid to see Sayin Baba. Laxmibai Kawjalgi attended our Paramamrit class and went to the musjid after I reached. Sayin Baba called her his mother-in-law and made a joke about her saluting him. This gave me the idea that she has been accepted by him as a disciple. The midday Arti passed off in usual way rather quietly. On my return from it I found Mr. Sane, Mamletdar of Kopergaon, sitting in the verandah. He was doing revenue work in connection with the extention of Gaathan and removal of the cemetery and the burning ghat. After meal I tried to write a few letters but sat talking with Mr. Sane. Then Mr. Dixit read Ramayan and later on I went to the musjid to see Sayin Saheb, but as all were dismissed soon, I took Udi, and stood near the Chawadi. I met there the Mahamadan Kabirpanthi gentleman who came to Amraoti some time ago with Sathaye and Asnare. In the evening there was the Arti at the Wada and then Shej Arti at the Chawadi. I held the morchal as usual.

25-1-12.

Madhao Rao Deshpande woke me up in the morning and said that he had to call me more than once before I answered his call. I prayed and attended the Kalad Artis. Sayin Baba walked to the musjid in silence. On return we held our Paramamrit class with Upasani, Bapusaheb Jog, Bhishma and Mr. Kawjalgi. We finished the chapter on

Mahavarkya Vivek. Then we saw Sayin Sahib both when he went out and after he returned to masjid. The midday Arti went off as usual and Sayin Sahib gave me smoke very often. After meals I lay down for a while and then we had Ramayan. Dixit read it and later on went to see Sayin Baba. He was in a pleased mood. At night there was the Wada Arti, Bhishma's Bhajan and Dixit's Ramayan. I may mention the fact that in the evening at stroll time Sayin Baba told me nearly the whole previous history of Mrs. Laxmibai Kawajgi. I knew it to be correct as I knew the facts.

26-1-12

In the morning I got up very early by myself, and miscalculating the time it wanted to sunrise, I said my prayers and walked up and down in the verandah. I thought I was before time by about an hour and a half. After sunrise I began the routine of life and we went out. We read a little of Paramamrit, saw Sayin Baba go out and again after he returned. I felt unwell so I lay down for a while.

27-1-12

I got up early in the morning, prayed and attended the Kakad Arti. Sayin Baba did not quite go to the Masjid without a word and yet he did not say much. I, Upasani Bapasaheb Jog and Bhishma read Paramamrit, saw Sayin Baba go out and again after he returned. The midday Arti passed off easily and after it we had our meals as usual. I lay down a while, then wrote a letter, and attended afternoon Ramayana read by Dixit. We saw Sayin Baba at his stroll and he spoke pleasantly though in a serious mood. Towards its end he spoke loud and angry. I am told that after dark he spoke louder still making an occasion for the exhibition of his anger of the fact that Ibrahim, the convert stood near

the Khind with his hands on the breach of the wall. Sayin Sahab's clothes were also washed by Radhakrishnabai and he was angry with her for having done so.

28-1-12

I slept very well last night and got up in time to pray before day break, and commence the routine of the day. I went about 8 p. m. to the temple of Khandoba where Upasani lives and sat talking with him. It is a nice little place. We held our Paramamrit class in the quarters of Bapusaheb Joga as talking and discussing vedanda subject in the verandah of my lodging disturbs my son Balvant. We saw Sayin Maharaj go out and again after he returned to the Musjid. He asked me how we spent the morning and I gave him an account of what we did. He appeared to be in a pleased mood and the midday Arti passed off easy except that Radhakrishnabai appeared to be put out and vexed and she closed the doors. So the Arti things could not be got at soon. After the midday meal I lay down for a while, then wrote a letter, and attended the Puran of Ramayan by Dixit. Then we went and saw Sayin Maharaj at his stroll in the evening. Then there was Wada Arti but no Bhajan as Bhishma was unwell. At night Dixit read Ramayan after we returned from Shej Arti.

अप्याचे सुप्रसिद्ध कर्तोड रा. रा. नारामण घनः सान सननी व
लाजारी पडून कोरुणात गेले. तेथे त्यांची प्रकृति बरीच विवडून ते अप्या
वस्थे झाले. तथा स्थितास त्यांना महाराजांनी दर्शन देऊन आत्मात्मन दिले
ही, तू जाता बरा होशील. दुसऱ्या दिवसापासूनच दुखण्याला उतार लागला
स ते ठोकरच साफ बरे झाले. सननीस हे वेळोवेळी महाराजांचे दर्शनात
येत. त्यांचे कडून महाराजांचे नांवावर कवीं कवीं पत्रे येत त्यांपैकी एक
पत्र माझ्या पाहण्यांत आले, त्यांतील उतारा खाली देत आहे.

“ लिहिण्यास कारण की, आपले आर्शावादे करून दोन्ही मुलगे
पात झाले, या वडल आपले आम्हावर फारच उपकार आहेत.....
आपण येथे प्लेग आहे पण आपण फोटोचे रूपाने आमच्या बरोबर आहां
यामुळे आमचे कुटुंबांत कोणासही कशाचीच भीति वाटत नाही. आपल्या
फोटोचे दर्शनाने सर्व सुख व आनंद आहे.....थोडी फळे पाठविली
आहेत त्यांचा स्वीकार व्हावा. दक्षणा रुपये दहा पाठविले आहेत. ”

रा. रा. अनंत महादेव कुळकर्णी शिगवे यांचे पत्र.

कुतानेक सा. न. वि. वि.

माझे वडील मधील भावास आलेले श्रीसाईमहाराज शिरडी यांचा
अनुभव खाली लिहिल्याप्रमाणे सादर करित आहे.

माझे वडील हे १९१४ साली एकदां आमचे येथील मुलकी पाटील
श्री. खासगीवाले यांचेकडे कांहीं कामासाठी शिरडीस गेले. त्यांचेबरोबर
माझे बंधूही गेले, त्या वेळेस ते नुकतेच मराठी सातऱ्या यत्तेची परिक्षा
देऊन घरी आले. वडिलांनी शिरडीस येतोस काय म्हणून विचारतांच त्यांनी
शिरडीस जाण्याची तयारी वडिलांबरोबर केली. शिरडीस दाखल झाल्यावर
होथे बापलेक महाराजांचे दर्शनास गेले. त्यांनी बाबांची कीर्ति वडिलांचे
तोंडून ऐकली होती. तेन्हां बंधूम वाटले की आपण बाबांस आपले परि-

बडल विचारानें म्हणून ते त्यांचेजवळ गेले व विचारलें की, 'महाराज यंदा मी सातवीचे परिक्षेला बसलों आहे, तीत पास होईन काय ?' असें विचारातांच महाराज म्हणाले 'तुझा ११४ नंबर येईल; पास होशील जा.' तेव्हां मला आश्चर्य वाटलें की, रिझल्ट लागण्याचे आधींच बाबांनी 'तुझा नंबर अमकाच येईल, असें कसे सांगितले ?' नंतर तेथून उठून जाऊं लागलों तों त्यांनी त्यांना प्रताद म्हणून थोडासा पेढा दिला व नंतर बडील व ते घरी परत आले; झालेली सर्व हकीगत बडिलांनी व बंधूंनी मला सांगितली. पुढें काही दिवसांनी रिझल्ट लागला त्यांत आमचे बंधूंचा नेमका बाबांच्या बोळ्याप्रमाणेच नंबर आलेला पाहून आम्हा सर्व मंडळीस बाबांचे भविष्यवाड फार आनंद झाला, तो सांगतां येणें शक्य नाही.

सही-आ० अनंत महादेव कुळकर्णी सिंगवेकर यांची

श्रीसाईंलीला ऑफिस वांद्रे.

म्यानेजर साहेब यांस चेहेडीहून लक्ष्मण रामजी आवारे यांचा रामराम वि. वि.

मी राहाणारा मौजे-ताजनपुरची चेहेडी ता० जि० नाशिक, पौष्ट नाशिक रोड. माझे गांव नाशिक स्टेशन पासून एक मैलाचे अंतरावर पूर्व वाजूस तिकर रस्त्याकडे आहे. मला श्री० शिरडी येथील साईबाबा यांचा अनुभव आलेला आहे. तो आपले मासिकांत दाखल करावा अशी माझी गरीबाची विनंती आहे. तो अनुभव खालें लिहित्याप्रमाणें.

माझे डोळे आल्यानं निमित्त होऊन माझे डोक्यास ठगका लागून वडन वडन त्यामुळे डोक्यास सारखी पाण्याची मळ लागली होती थने मज्जेने डोळे त्यामुळे मला डोक्यांत आणटी व रिस्त नव्हते. पारर

०६ व सावू पाहिले. त्यानिकडे गेल्यावर तुमचे डोक्याच्या आकाराचे डोक
 लांबीस जाऊन घालून मी व माझ्या मातोश्री यांनी लिमडीस जाऊन घेत
 केला. आम्ही गुरुवारी तेथे येऊन दाखल झालो. त्यावेळी सनमानंडपातील
 तऱ्हे वसविण्याची ठरली होती व त्या वेळेस जमीन खणण्यास सुरुवात
 झाली होती. ते साळ व महिना आपले व्यानांत घेईल. महाराजांचे
 प्रायावर माझे आईने माझा हात घेऊन माझे डोके टेकवले. महाराजांनी
 उद्दी दिली व " अह्ता अच्छा करेगा " म्हणून आशिर्वाद दिला. नंतर आम्ही
 आपल्या गांवी परत आलो. गांवी आल्यावर माझे डोक्याची गळ व ठणका
 राहिल. त्या ठसेदीवरून आम्ही प्रत्येक गुरुवारी येऊन महाराजांच्या
 दर्शनाच्या वाऱ्या सतत वर्षभर केल्या. ६ महिने लोटल्यानंतर गांवातील
 कांही मंडळींनी माझे मातोश्रीस सांगून तिचे मन वळवून मुंबईस वाटली.
 वाऱ्याचे इस्पितळांत डोक्याचे उपचाराकरिता पाठविले. तेथे गेल्यावर गोऱ्या
 डॉक्टर साहेबांनी माझे डोळे एक तासभर तपासले व असा शेरा दिला की,
 तुझे डोळे नीट होणार नाहीत. आमचा मुंबईस जाण्याचा वेत झाला त्याच
 दिवशी माझे सर्व अंगाला केसतोडासारखे फोड उठले होते. तरी पण
 आम्ही तिकडे लक्ष न देता तसेच निघून गेलो. नंतर आम्ही तेथून निघून
 आपले गांवी आलो व डोळे जावोत अथवा राहोत असा मनाचा निग्रह
 करून शिरडीस बाबांचे चरणापाशी येऊन राहिलो. नंतर माझी आई
 मला तेथेच ठेवून गांवी परत आली. मी गांवात कांही दिवस माधुकरी
 भागत होतो. कधी कधी बाबांचा प्रसाद मिळत होता. तेथे माझा नित्यक्रम
 असा होता की, बाबा सकाळी तोंड धूत असतांना जे पाणी खाली
 पडे ते पाणी घेऊन त्याने मी आपले डोळे धूत असें. असें करतां करतां
 मला एक महिन्याने साधारण दिसू लागले. त्यावेळेस संध्याकाळी बाबा
 चावडीपुढे उभे रहात व तेथे मंडळी दर्शन घेत. त्यावेळेस मीही
 रीतीप्रमाणे दर्शन घेत असें. त्यावेळेस एकदां श्री. बाबांनी माझे उरावर
 दोन्ही हातांनी थाप मारली. त्यावेळेपासून मला साफ दिसावयास लागले.

तेन्हांपासून बाबा समाधिस्त होत तोंपर्यंत मी शिखडीसच राहिलों. त्यावेळीं मातोश्री रावाकृष्ण बाईंनी मला पंपावर पाणी उपसाचें कामावर १ वर्षभर लावलें होतें. पुढें मी बाबांचें पडेल तें काम नेहमीं करीत असें. बाबांचे नांवानें मुंढईहून व इतर ठिकाणावरून पारसलें येत तींही मी लोकांचे मदतीशिवाय घेऊन येत असें. हेही काम ५१६ महिने करीत असें. येणेंप्रमाणें माझ अनुभव आहे.

आंगठ्याची
निशाणी

सहीची निशाणी डावे हाताचा आंगठा.
लक्ष्मण पाटील रामजी आवेर याचा असे.
दस्तुर अनेक महादेव कुळकर्णी सिंगवे कर.

माझ्या डोळ्यांच्या आंधळेपणामुळे महाराजांचे कामकरी (सेवेकरी) मंडळींनीं माझें नांव सूरदास असें ठेविलें होतें, व ह्या नांवानें मला तेथें हांका मारीत असत.

महाराजांचा वीर पुत्राच्या गोष्टीच्या वृत्त शिवाय लक्ष्मणाचं मुल
 गावचं वारं उरत असे. त्याच्या गोष्टी ऐकताना आले आतंरित होऊन
 तक्रार होऊन जात. त्या गोष्टीचें पूर्णपणं वाकलून कोणाच्याही मीत नसे.
 सगळी गोष्ट जशीच्यातशी कोणाचेंही लक्षांत राहत नसे. इतकेंच नव्हे तर एकाच
 गोष्टीने निरनिराळे लोक निरनिराळे तऱ्हेचे अर्थ करित. जो तो ज्ञापकच्या
 परिस्थिती प्रमाणे आणि मनोवृत्ती प्रमाणें अर्थ करी. महाराजांचीं सांगित-
 लेल्या कांहीं गोष्टींचे आणि वाक्यांचे टिपण माझ्या संग्रहातून आले. तें वाच-
 कांच्या पुढें सादर करण्याचा विचार आहे. एखाद्या गोष्टीचें रहस्य सुचल्यास
 तें जसे सुचेल तसे देण्याचा विचार आहे. अर्थात टिपण किंवा रहस्य यथा-
 योग्य आहे अशी खात्री मला देतां येत नाही. श्री ताईलीलेच्या वाचकां-
 यांनी कोणी या पैकीं कांहीं गोष्टी ऐकल्या असल्यास आणि त्यांचें रहस्य
 त्यांचा कांहीं सुचलें असल्यास त्यांनी मला कळविण्याची कृपा करावी.

एकदा महाराज म्हणाले, 'मला रात्री स्वप्न पडलें. त्यांत मी वडवडावयाला
 लागलों. नंतर जागा झालों उठून बसलों. कांहींचें कांहीं दिसावयास लागलें. संशय
 येऊं लागले. मग आणवून दळण सुरू केलें. तेव्हां संशय गेले आणि वरें वाटलें.'

ता. १३-४-१५ च्या रात्रीच्या वैउकांत

एक छत्री होता. त्याला दोन मुलगे होते. शिषाय त्याचे आईबाप होते व वायकोही
 होती. ते दोन मुलगे मेले. त्यांची आई व आज्ञी रडूं लागली. म्हातऱ्यानें समजूत
 केली. त्यांच्या वाडयांत एक माणूस रहात होता. त्याची कांहीं सणगे होती. त्या
 सणगांत त्या मेलेल्या मुलाची सवळ खेळूं लागली. मीही जवळ होतो. मी म्हटलें
 ती सणगे तुम्ही आपल्याजवळ ठेवा. त्या मनुष्याला दऊं नका. त्याला पाहिजे
 तें त्याची किंमत या. म्हातारीनें सणगे मांडीवर घेतलीं तेव्हां त्यांत मुलांची
 सावळी दिसूं लागली. मग सणगांची किंमत देऊन टाकिली. मी म्हटलें ती सणगे
 आपल्या सणगांत ठेवा. पुढें वारा महिन्याचे जांत पाहिलें मूल आपल्या
 आईच्याच पोटांत आलें व दुसऱ्या वारा महिन्यांनीं दुसरे मूल पोटांत आलें.
 मग मी म्हटलें त्या माणसाला बालवून या. त्यानेंच पहिली दोन मुले घेतलीं.
 ती दंड माणूस होता. लवकर निवेना. मग म्हातारीनें बाहेर जाऊन पंचात
 केली आणि शिपाई घेऊन आली त्या शिषायानें त्याला बालविलें. मग तीं मुलें
 वाचली. अशी अल्लामियाची करिमी असते. आणि आम्ही असे फक्तोर जाहोत.
 त्याची निष्ठा चांगली त्याचें कल्याणच होईल.

रा. रा. गणपतराव नरक येांनीं रा. रा. काकासाहेब दीक्षितांस
पाठविलेल्या पत्रातील उतारा:—

ति ॥ काकासाहेब यांस साष्टांग नमस्कार. काळ सकाळीं श्री
समर्थानीं सांगितलेली गोष्ट ह्या सोबत पाठविली आहे. मी हजर नव्हतो.
मला वऱ्यांनीं सांगितली. लिहिल्यावर त्यांना दाखवून आपलेकडे पाठवीत आहे.

सकाळची गोष्ट, - ता. १२-४-१९१८

रोशनगांव व देवगांवचे मध्य एक नाळ आहे. आम्ही वारान्
वारा वऱ्यां फिरतां फिरतां तेथें गेलें. खायला कोणी आवे आणून दिले.
त्याच्या कोया लावल्या. दोनतीनशें झाडे लाविलीं. अष्टाभियाची करणी; तीं
आठ दिवसांतच चांगली वाढून आली. मोठी दिसायला लागली. दोन चार
वर्षांतच चांगला मोहर आला. कोणी म्हणायला लागले बाबा हा मोहर
झाडून टाका; लवकरच मोहर आला तर आंवे कांहीं चांगले पायचे नाहीत.
मी म्हळें, 'मी आपले हातांनीं झाड लाविलें. त्याचा मोहोर कांहीं झांडायचा
नाहीं. मोहोर तसाच राहूं दिला. एक मांग राखण ठेवला. त्या मोहराचे खूप
मोठाले आंवे आले. सर्वांनीं खाले. देवगांवांत मोठेमोठे श्रीमंत लोक होते
त्यांनीं व सगळ्यांनीं आंवे खाह्ते. त्या गांवचे आंवे एथेंही आणले. त्यांतल्या
कांही कोया मी आप्पा कोत्याला दिल्या आणि त्यानें त्या लावल्या. तेथें ह्या
फकीरानें (बडे बाबा) जागा घेतली. पण हा कांहीं चांगला निवाला नाही.
नंतर तेथें एक ब्राह्मण आला. तोन त्याची बायको असे दोघे होते. त्यांनीं
तेथें वर बांधलें. ब्राह्मण मोठा उद्योगी होता. मी एकदां त्याचे घरीं गेलों
होतों. ब्राह्मण घरीं नव्हता. कोठें बाहेर गेला होता. दोही बाजूला पैशाचे ढीग
पडले होते. पुढें त्याचे फार चांगलें झालें. त्याला ईश्वर पाडला. तेथून मी
निघालों व गावाला गेलों. तेथून बीडला गेलों. पुढें एक जंगल लागलें.
मी परत बीडला आलों. तेथें मला कळाला आला व तेथून इकडे आलों.

दुपारी फकीरबाबा या पुत्राचून आश्रमवर ग्रादीवर कसताना लिहिल्या-
कडे बघ. करून यावा मोठ्याने आश्रमाच्याच न्यायाने, भावा वऱ्या, जगल
रान आश्रम शिवाय कला ही त्याची कला. अन् त्याला नारान ठेवला. गावा

श्री समर्थ साई बाबा समर्थ

कवि:—गजानन विठ्ठलराव कर्वे

अभ्यास

मन बघळी हंची नित्य तुझी सेवा । शिरडीवासी देवा । साई
बाबा ॥ १ ॥ कारण जें झाले जन उद्धराया । आठव त्या पाया
दिवा निशी ॥ २ ॥ नेत्रा लागी चाला पहारे तुझ्या ध्यान । रंगव हें मन
मत्तनामाजी ॥ ३ ॥ लागी नित्य घ्यास तुझ्या नावाचा । आणि हे
वाचा कांहीं न वदो ॥ ४ ॥ गजानन म्हणे डोळ्यास आया । सदैव
साईनाथा । पायांवरी ॥ ५ ॥

अभ्यास २ रा.

चला शिरडी जाऊ । डोळे भक्ती बावा पाहू ॥ १ ॥ घेतां समाधीच
दर्शन । सहज हक्ती जाये शीण ॥ २ ॥ उमा होती समाधीपात्री ।
हिंदू यवन पारशी ॥ ३ ॥ तेथे कैचा भेद भाव । सर्वांमूर्त साई देव ॥ ४ ॥
सर्व धर्म एक झाले । साई बाबा पायां डेले ॥ ५ ॥ उद्धराया पतीत
जन । केले शिरडीवासी ठाण ॥ ६ ॥ शिवसुख गजानन । म्हणे त्या
मी शरण ॥ ७ ॥

अभ्यास ३ रा.

आला विजया विजया दिन । जाऊ चला शिरडीपात्री ।
बाबांची पुण्यतिथी । माझे भक्त करि जाण ॥ १ ॥ कलियुगाचे निमित्त ।
साई बाबांचे चरण ॥ २ ॥ आदीनाथ साई भवा । वदले धाराम भांडी
॥ ३ ॥ उद्धराया जडजात । आला शिरडी रमाधन ॥ ४ ॥ गजानन
म्हणे वंदू । साईनाथ दीन वच ॥ ५ ॥

अभ्यास ४ रा.

आम्हा लभले निधान । साई बाबांचे चरण ॥ १ ॥ आदीनाथाचा
अवतार । साईनाथ गुरु गुरु ॥ २ ॥ काय सांगों आधिकार । चारी
मुक्तांच माहेर ॥ ३ ॥ तुज्या भक्त आकार । शिरडी आला रमाधन ॥ ४ ॥
साई बाबांच्या सहान । पायां लीन गजानन ॥ ५ ॥

माझा बाबांच्या भक्त मंडळीसीं परिचय.

मला ओळखणारे एक साई बाबा व त्यांचे शिष्य राजमान्य राजश्री हरी साताराम दीक्षित होत. बाबांच्यांना ओळख पटण्यासाठी खाली माझा थोडका इतिहास देत आहे.

माझे वडील कैलासवासी शिवराम बाळकृष्ण खळे हे रा. रा. दीक्षित त्यांच्या आफीसांत १८ वर्षे टाईपीस्ट होते. त्यानंतर मी त्यांच्या आफिसांत एक महिना प्रवेशनवर होतो. पण माझे दुर्दैव की मला व आमच्या सर्व कुटुंबास दुःखांत ओढून माझ्या वडिलांनी स्वतः अक्षय सुखाचा लाभ घेण्यास परलोकी प्रयाण केले. त्यानंतर मी बरेच दिवस नोकरी धंद्यारहित होतो. पण श्रीसमर्थ साईबाबांच्या कृपेकरून व रा. दिक्षितांच्या आशीर्वादेकरून मी सांप्रत मेसर्स कनुभाई आणि शास्त्री नांवाच्या सॉलिसीटरच्या कंपनीत नोकरी करित आहे. वरील अभंग श्रीच्या प्रेरणेनेच करून त्यांच्या चरणीं अर्पण केले आहेत.

श्री. गुरु साईश प्रभु.

विजया दशमी १८४३

पद.

"सकल गुणनिधान साई ॥" ही १० शब्दांची पदाचे प्रत्येक शब्द अक्षर प्रत्येक वर्णमालेत आढळते आहे. (जे च्या टिकाणी नवा उद्बोधन करण्याची पद्धत पूर्वपार्वतीच्या आश्रित महाराष्ट्राने महाराजांच्या आश्रमाची नाथा (आपले गुणची स्तुती ओवी ४३))

स-सकल गुण निधान साई । प्रेम सरे तं मज्जा येई ॥ ५० ॥

क-वर्णा शोध दोध आता । दिवकर मार्ग जाये ताता ।

निमज्जि अती तुज हे गुणवंता । पदपत्र साई ५५ पृ. १

हे माझे बाबा ! कोणते गिरीत । मज्जे येई ती माझी ।

मृ-ग अयमृण ते आये विलम्बा । वाटे ऐसी तुजला राखवा ।

तुमि भजमजरे सट्टक पावा । लाम करीं देई ॥ ३ ॥

म- (न) - च लागव ही संतत संपत । आत्महित हा लाम सदादित

संतासी जो प्रेम अर्चित । मिळत मुक्ति भाई ॥ ४ ॥

नि-कट वास सुवास करीरे । सोहसि तो वास कसार ।

मलयागिण तो खैर होइरे । संत संग शणि घेई ॥ ५ ॥

वा-रोष्ण पय हें प्राशन करितां । कांतीवर्धक होय तत्त्वतां ।

त्यापरि चरणामृतही मिळतां । सफल जन्म होई ॥ ६ ॥

न-व मास भरी उदरी उकडी । सोहं सोहं बोल कडकडी ।

बाहेर येतां कोहं काढी । ऐसी वशा कां ? ही ॥ ७ ॥

श्रीचरणीं प्रार्थनापर मागणें.

सा-भाळावे सकल जनाला । सकि प्रेम तें लागो मजला ।

सर्वा भूतां तूंचि नडला । ऐसें देणें देई ॥ ८ ॥

श-शा तव आजि पुण्य दीन तो । अवाताराची संख्या वदतो ।

सोमनाथां प्रतां दासतो । शाम देई ग्वाही ॥ ९ ॥

टीप :—अक्षरावरील लुणांचे आकड्यांसहित स्पष्टीकरण ।

१ हातात. २ मुलेवाळे. ३ दध्य. ४ पुजा करणे. ५ जवळ (नजीक). ६ तेलामो (ला). ७ चंदनाचे झाड. ८ एका झाडाचे बाव. ९ ताजे दूध. १० तेजःपुंज किंवा (आयुष्यवान्) ११ उत्तम दिवस. १२ दहा अवतार. १३ किंवा-सोमनाथां असें म्हणजे किंवा सोरठी सोमनाथ लिगाचे ठिकाणीं श्रीची मूर्ति. १४ या देहाचे नांवः माता खुलसा श्रीसाई लीला वर्ष १ अंक २ आर्यासप्तकी १८१ (श्री उद्भवेश्वरा) भाग १ पान २७.

श्रीसाईबाबांचे दोल.

आलास कशाला ! गवऱ्या वेचायला !

मालकाला ओळखलें पाहिजे.

चारशें माणसें चावडीत होती, तिसरे प्रहरी माडश आल्या व ते
माडीवाले म्हणाले हैं मन तुम्हें आहे. तुम्ही मालक आहांत. मग तें भिंतीत
रचून ठेवलें.

एका एका बाजूस दोन दोन मांग ठेवले.

वाड्यांत बसलेल्याला ओळखलें पाहिजे.

रहेनाम अह्लाका.

सब अह्ला अह्लाही है.

लोकांचें मनशिक कोठें चांगलें आहे !

मनशिक चांगलें पाहिजे.

चौधांचे मुडदे पाडीन (चारी देहांचे).

रोहिला रात्रभर त्रास देतो अशी तक्रार झाल्यावर

उत्तर—त्याची वायको बनावर झाली आहे. ती मला कसल्याच वेळेस
धड्या ओरडण्याने पळून जाते व मग मला झोप लागते.

पेठणस होतो. चार हजार लोक वाहन करितां येथे येतात. पंधरा
झाण्यास आहे. मी त्यांचे मागून गेलों, व्रीडला गेलों, केंद्रें ते पडत गेले.
मी मागावून मेडों तो जालांत गेलों त्यांचा उठाव लावून निडावून घेत
मी काही काळी धावों. तेथे संध्याचे राहिलों व पुढे पायाने धावून
येथे राहिलों एक राहिलेना.

संस्थान

संस्थान गिरी येथील रक्त १८४६ चा गुरुपौर्णिमेचा उत्सव.
 प्रत्यक्षदर्शनास येताही श्री गुरुपौर्णिमेचा उत्सव शिर्डी मुक्त्याने यादना
 करिते व यादने साजरा करण्यांत आला. एक दोन दिवस अगोदर घातुनच
 मंगई, नागपूर, खांडवा, नाशिक पुणे वगैरे ठिकाणहून श्री सार्वभौमाची
 श्रीच भक्ता मंडळी उत्सवासाठी आली होती. त्यांत या उत्सवाचे मातक
 गोमंत पुर्णचंद्र भय्या वृदी, श्रीयुत काकासाहेब दीक्षित, श्री. अण्णासाहेब
 दाभोळकर, भाऊसाहेब धुमाळ, श्री. डॉक्टर खासगवाळे, श्री. आनाराम
 बाळजी, श्री. काकासाहेब रांगणेकर, श्री० बाळासाहेब रेगे व त्यांचे दोन मुंथ,
 श्री. पुरंदरे, श्री. डोळस आपल्या परिवारासह पुणेकर, श्री० डुवे वगैरे वरीच
 मंडळी होती.

ता. १५-७-२४ रोजी सिसरे प्रहरी ४ वाजता शिर्डी संस्थानच्या
 व्यवस्थापक मंडळीची सभा श्री० बाळासाहेब रेगे यांच्या अध्यक्षवाखाली
 झाली. त्यावेळी संस्थानचा वार्षिक रिपोर्ट आणि जमाखर्चाचा आढावा हे
 समेस सादर करण्यांत आले आणि सभेने ते मजूर केले.

हा वार्षिक रिपोर्ट व हा आढावा या मासिकाच्या २ रे वर्षाच्या
 प्रविणच्या अंकात प्रसिद्ध झाला आहे.

रात्री १० पासून १ पर्यंत श्री. बाळासाहेब रेगे यांचे समाधी-
 पुढे श्रीसंततुकाराम-चरित्रावर भक्तिपूर्ण, प्रेमळ व सर्वतोपरी सुश्राव्य
 कीर्तन झाले.

त्यानंतर श्रीची शेजारती होऊन त्या दिवसापुरता कार्यक्रम आटोवला.
 दुसरे दिवशी गुरुपौर्णिमेचा दिवस. प्रातःकाळी काकड भारतीची
 घंटा वाजल्याबरोबर सर्व मंडळी समाधीजवळ गोळा होऊन मोठ्या थाडाने
 काकडभारती झाली. त्यानंतर समाधीला संस्थानाकडून व भक्तमंडळीकडून
 स्वासगी तऱ्हेचे असे ११ अभिप्रेक म्हणजे एक लघुसुद्ध झाला. हे अभिन-
 काचे काम सकाळचे सुमारे ११ वाजेपर्यंत चालू होते. अभिप्रेकांतर
 समाधीला पंचामृताचे व लष्णोदकाचे स्नान घालण्यावर समाधी पर्यंत वीज

मळेफ व फुलांचे शेर चढविले. समाधीवर फुलांचा मांडव केला अन्तून भक्त मंडळींनी आणलेल्या रंगीवेरंगी गोळ्यांनी समाधीच्या जागेस विशेष शोभा आणली होती. समाधीची पूजा आरती होऊन सर्वास प्रसाद घाटी-पावेतो दुपारचे ३ वाजले. बहुतेक मंडळींनी श्रीगुरुस वस्त्रे अर्पण केली.

रात्रा सुमारे ९॥ वाजेपासून रथाची मिरवणूक निघाली. रथास उत्तम प्रकारे सजवून आंत श्रीसाईबाबांची तसवीर ठेवली होती. पुढे सुस्वर वाजण्यांचा ताफा होता. छत्र, चामरें, अवदागिरी वगैरे सर्व यथास्थित होते. रथाकरीवर भजनी मेळे, दिडघा व मंडळीचे धवे चालत होते. वेळो-वेळी श्रीसाईनाथांच्या जयजयकाराच्या गर्जेने भक्तमंडळीची अंतःकरणे प्रमाने उचंबळून येत. जागज.गी मंडळींनी प्रमाने मिरवणूक थांबवून श्रीच्या तसवीरीची पूजा करून आरत्या ओवाळल्या. भगत म्हाळसापतीच्या वरापलीकडील पटांगणांत, बराच वेळ रथ उभा करून लांबलांबून आलेल्या भजनी मंडळीचे व गांवच्या मंडळीचे भजन फार उत्तम झाले तेथून मिरवणूक जी निघाली ती श्री. काकासाहेब दीक्षित यांचे वाड्यास मोर आल्यावर तेथे रथ थांबवून चांगले दोन तासपर्यंत भजन, गांवकऱ्यांचे लळीत, गारुड, आणि मुक्काम खोपडी ता. कोपरगांव येथील प्रसिद्ध तुकारामथाजी गुरुव यांच्या निवडक नकल झाल्या. अशा यात्रेने रथाच्या मिरवणुकीचे काम बरीच रात्र होईपर्यंत झाले.

मिरवणूकीतंर श्रीसाईबाबांची शेजारती करून मंडळी विप्र करणास गेली.

दुसरे दिवशी म्हणजे ता. १७/७/९ रोजी अन्नसत्पर्ण गोरगर्वांस अन्नदान दिले. सुमारे एक हजार पात्र झाले असेल. चावडीत थाय्याची मिरवणूक गेली व शेजारती झाली.

दुसरे दिवशी मेढीप्रमाणे फ. व. व. जाणती झाली आणि अन्नाचे सत्काराने कात्याच कामे सुरू झाले. त. कीर्तन रा. रा. व.

सुखद विषय

आमचे कोणते कोणे केले, त्यांचा हा पहिलाच प्रसंग होत. तरी मग
आमचे कोणे कोणत्यास रंग चांगला लागू होता.

आमचे श्रीसाईबाबांच्या कोणे हा उत्सव निविक्त पार पडला. हा
उत्सव शिंदीस तुरुन झाल्यास १६ वर्षे झाली. आयांची उत्सवनिविक्त
मिठी स्वप्ति आहे. आयांच्या इतके उत्सव दुसऱ्या कोणत्याही देशात व
धर्मात आढळणार नाहीत. आमचे उत्सव संस्थेने पुष्कळ आहेत येथेच
वह्ने, तर त्यांत विविधताही पार आहे. प्रत्येक उत्सवांत काही तरी नवीन
सुखी व नवीन तत्त्व प्रथित झालेले. सूक्ष्म विचाराती आढळेल. दुसरी गोष्ट
अशी की, कोणताही उत्सव निव्वळ सामाजिक स्वरूपाचा कधीच नसतो.
प्रत्येक उत्सव कोणत्यातरी देवतेनिमित्त केला जातो; म्हणजे आमचा प्रत्येक
उत्सव धर्माच्या पायावर उभारलेला आहे. अशा उत्सवाच्या संस्थेचे व
विविधतेचे परीक्षण केल्यास अस्तित्त्व बुद्धि अधिकाधिक वाढावी, धर्मा-
करील श्रद्धा दृढमूल होत जावी, परस्पर द्वेषभाव व मत्सर दूर होऊन ऐक्य,
संवर्धन व्हावे, स्वार्थत्यागाचा वडा मिळवा, परमतसहिष्णुता अंगांत
वाणावी, प्रवास होऊन आनायासे बहुश्रुतपणाचा लाभ व्हावा, इत्यादि
अनेक उद्देश आयांच्या सणांत व उत्सवांत आढळून येतील. पण आज-
काल सर्व गोष्टीप्रमाणे उत्सवांही शैथिल्य प्राप्त झाले आहे. यांत काय
आहे ? त्यांत काय आहे ? असेच म्हणण्याची लोकांची प्रवृत्ति दिसून येते.
त्यांना कशांतच काही राम दिसत नाही. ही न्हासाची स्पष्ट लक्षणं होत.
तेव्हा हे शैथिल्य दूर करण्यासाठी धर्मावर चढलेले कीट जाळून त्यांचे
मुळचे उज्वल स्वरूप प्राप्त करून देण्यासाठी आर्यधर्माचा, आर्य संस्कृ-
तीचा अभिमान वाळगणाऱ्या प्रत्येकाने-मग तो पुरुष असो किंवा स्त्री असो,
बूढ असो अथवा बाल असो-प्रयत्न केला पाहिजे; आणि या महत्त्वाचा
आरंभ उत्सवांत भग्न घेऊन, त्यांना नीट व्यवस्थित स्वरूप देऊन केला
पाहिजे. असो. श्रीसाईबाबांच्या कोणे प्रत्येक भक्ताच्या मनांत आपल्या धर्मा-
करील दिवसेंदिवस अधिक प्रेम व श्रद्धा उत्पन्न व्हावी व अने उत्सव नि-
विक्त होऊन उत्सवाचे हे योग्य अशी प्रार्थना करायला या.

श्री संस्थान शिर्डी येथील शके १८४६ चे गुरुपौर्णिमेच्या उत्सवाचा
हिशोबः—

जमा

खर्च

५०० श्री. केशवराव गोपाळराव वुडी व -१= हिशेव ठेवण्यास चौपटी

बंदू यांजकडील वर्गणी ३०॥ श्रीच्या गळेफास खर्च

३४२॥= किरकोळ वर्गणी २१ साटीन वार ७

७३॥= श्रीसमर्थीचे पेटीत द्याव्याचे २॥ फीत वार १५

३०॥

दिवसांत पडलेली रक्कम

५ फुलांचा शेरा

५१६॥=

१२ खेरात

१० किरकोळ

२ तुकाराम मुख

१२

११ अभिप्रेक खर्च

१ दक्षिणा खर्च

२८८= आचार्याचा खर्च व पगार

५॥= चहाचा डबा

२३॥ गोडे तेल

२१८= देवस्थानाकडून पूजेचे साग

१॥ वगैरे घेतले त्याबद्दल आ

देवस्थानाचे पांच दिवस

खर्चाबद्दल देवस्थानास दिव

३०५॥= भोजन खर्च

१६॥ गोष्टखर्च

१॥ प्रसादाचे लेवस्तुची दिव

१०॥ प्रसादानिमित्त खर्च, मि

तयार करणारे, पोसणे

१६२॥=

मासिकान्त नमोस्तुतं नमो.

हे यासिन सुरु करण्यंत जया साख्यचा हेतू याची जगात व
लक्ष्मणेच भागून राहिलेले जगून श्रीसाईबाबांच्या एकाद्रे फंडास जमा प्यावे
कासा अचल्यामुळे, ग्रंथेक वर्गीणीदाराने मनात आणल्यास आपापल्या लेख
मजून निदान एक तरी वर्गीणीदार मिळविण्याचे श्रेय घेतल्यास एकादशेने
कितीतरी मदत कोल्यासारखे होणार आहे. शिवाय अशा रितीने मदत करणा-
ऱ्याने श्रीसाईसमर्थांची पर्यायीन सेवा कोल्यासारखेच होणार आहे.

विनंति.

या पुढे श्री साईलीलेचे अंक दर महिन्याचे वर्गीणीपर्यंत पोहोत
पडतील व ते ग्राहकांस दर महिन्यास अर्ध १० पत्रांत पोहोचले जातील
अशी तजवीज ठेविली आहे. पोहोत वचर्चित अंक गहाळ होत असतील व
यामुळे जर ग्राहकांनी अंक न मिळाल्याची तक्रार पुढील महिन्याचे अमा-
वास्येपर्यंत आमचेकडे केली तरच त्यांना पुन्हा अंक पाठविण्यांत येईल.

श्री साईलीला मासिकाची वार्षिक वर्गीणी तीन रुपये, टपाळ हॉर्शीड
सह तीन रुपये सहा आणि एका वी ते तीन रुपये आठ आणि फुटबल
अकास पाच आणि.

नोटीस.

या मासिकासंबंधाने पत्रव्यवहार करणे तो खाली सही करणार
यांच्या नांवाने खाली लिहिलेल्या पत्त्यावर करावा.

श्री साईलीला गोविंद रघुनाथ दामोदरकर.

श्रीसाईलीला ऑफीस. ५, स्ट. मार्टिन रोड, वांद्रे बी. डी. रेल्वे.

अनुक्रमिका

महाराजांच्या अनुभव	१८५-१८६
महाराजांची बोधपद्धती	२२३-२२४
डी साईसच्चरित	१५-२२
	३९१-४०८

वर्गणीचें दर

वार्षिक टपाल खर्चासह मनीआर्डरने अगाऊ रु. ३०= व्ही. पी. ने

३॥=, चालू अंकाची -॥=, मागील अंक शिष्टक असल्यास -॥=

मासिकाच्या वर्णोदारास विनंति.

हैं मासिक सुरू करण्यात याव्या. चालूमासचा हेतू याची छपाई व
सर्जननेच मागून राहिलेले तरफत श्रीसाईबाबांच्या एकादे फंडास जमा व्हावे
असा असल्यामुळे, प्रत्येक वर्गणीदारांनी मनात आणल्यास आपापल्या स्त्रोतां
मधून निदान एक तरी वर्गणीदार मिळविण्याचे श्रेय घेतल्यास एकंदरीने
कितीतरी मदत केल्यासारखे होणार आहे. याबाब अशा रीतीने मदत करणा-
ऱ्यांनी श्रीसाईसमर्थ्यांची प्रार्थनाने सेवा केल्यासारखेच होणार आहे.

बिलसि

या पुढे श्री साईलीलेचे अंक दर महिन्याचे पौर्णिमेपर्यंत पोशांत पडतील व ते ग्राहकांत दर महिन्यास रु. १० पर्यंत पोहोचले जातील अशी तजवीज ठेविली आहे. पोशांत न्वचित अंक गहाळ होत असतील व गानुळे जर ग्राहकांनी अंक न मिळाल्याची तक्रार पुढील महिन्याचे अमावास्येपर्यंत आमचेकडे केली तरच त्यांना पुढील अंक पाठविण्यांत येईल.

नोडिस

या नातिकास्य पञ्चशतं कारणं नास्तीति सूत्रेण
नास्तीति खाली निहितम् अस्याकारणम्

आचार्य अत्रेय मुनिविरचित

शके १८४६ व इ० सं १९२५ च्या श्री सद्गुरु साईनाथ महाराजांच्या पुण्यतिथीप्रतिपत्तीचे वे० शा० संपन्न शु० जा० सोम यांना तय्यार करून पाठविलेले व त्यावेळी श्रीचे समाधि समोर म्हळले गेलेले पद—

पद

श्रीगुरुया तव चरणा या भाल देवितो नमना या ॥
तोडुनिया परमाया बंधन मुक्त कराखिल जीवा या ॥ ध्रु० ॥
साधन नुरल स्वाधिन काही सुखी जीव होईल कसा ॥
साधुसंतजन चिता करिती भारतभूजन ताराया ॥ १ ॥
ईश्वर तू अव्यक्त वस्तु तू भुवनत्रय चालक साई ॥
ईक्षण करिशी स्वस्थ बसुनिही भक्तव्यसन निवाराया ॥ २ ॥
नानापरिचे क्लेश भोगिती सोडिती गुरूकुल अभिमाना ॥
नास्तिक जन हे व्यसनी पडता येती शरण तुझ पाया ॥ ३ ॥
थरथर कांपति दुर्जन बघुनि त्वदग्रभूतीसी नाथ ॥
यकतां येती शरण तुला ते क्षमापराजय मागाया ॥ ४ ॥
साईनाथ गुरुचरण तरण भवसिंधु कृपाज्वनकर हरसा ॥
साधन विरहितही तुज नमितो कृष्णदास कर जोडुनियां ॥ ५ ॥
रा. रा. तिककठराव गढी काठीकर यानी रचिलेले कथा पुण्यतिथीचे वेळी म्हळले गेलेले पद—
(राम भजवा रामनाम चालीवर)

पद

सद्गुरुचरणी व्यास । धरावा ॥
सद्गुरु मुती निशिदिनि चितन । हाच सदा अभ्यास ॥ १ ॥ ध्रु० ॥
साईनाथ पद चितन घडलें । श्रीहरी दीक्षित यांस ॥ २ ॥ ध्रु० ॥

चरण १, २, ५, ७, ९ च्या आद्याक्षरांचे जुळणीत " श्रीसाईनाथ " व चरण ३, ५, ७, व ९ यांच्या अंत्याक्षरांच्या जुळणीत " साईनाथ " व चरण २, ४, ६, ८, १०, यांच्या आद्याक्षरांत " तो साईनाथ " हा नाममंत्र कार जांगला साधला गेला आहे.